RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 4 maart 1974

inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende bepaalde onderdelen en eigenschappen van landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen

(74/151/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement (1),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité (2),

Overwegende dat de technische voorschriften waaraan trekkers krachtens de nationale wetgevingen moeten voldoen, onder andere betrekking hebben op het toegestane totaalgewicht in volbelaste toestand, de plaats en het aanbrengen van de achterste kentekenplaten, de reservoirs voor vloeibare brandstof, de extra gewichten, de geluidssignaalinrichting, het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting (geluiddemper);

Overwegende dat deze voorschriften van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen; dat het derhalve noodzakelijk is dat alle Lid-Staten dezelfde voorschriften aannemen, hetzij ter aanvulling, hetzij in plaats van hun huidige regeling, met name ten einde voor ieder type trekker de E.E.G.-goedkeuringsprocedure van de richtlijn van de Raad van 4 maart 1974 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende goedkeuring van landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen, te kunnen invoeren (3),

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Onder trekker (landbouw- of bosbouwtrekker) wordt verstaan ieder motorvoertuig op wielen of rupsbanden met ten minste twee assen, voornamelijk bestemd voor tractiedoeleinden en in het bijzonder ontworpen voor het trekken, duwen, dragen of in beweging brengen van bepaalde werktuigen, machines of aanhangwagens die voor gebruik in de land- of bosbouw zijn bestemd. De trekker kan zijn ingericht voor het vervoer van een lading en van meerijders.

2. Deze richtlijn geldt slechts voor de in lid 1 omschreven trekkers, gemonteerd op luchtbanden, met twee assen en met een de door de constructie bepaalde maximumsnelheid die ligt tussen 6 en 25 km/h.

Artikel 2

De Lid-Staten mogen de E.E.G.-goedkeuring of de nationale goedkeuring van een trekker niet weigeren om redenen die verband houden met:

— het toegestane totaalgewicht in volbelaste toestand,

— de plaats en het aanbrengen van de achterste kentekenplaten,

— de reservoirs voor vloeibare brandstof,

— de extra gewichten,

— de geluidssignaalinrichting,

— het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting (geluiddemper),

indien deze beantwoorden aan de in de desbetreffende bijlagen opgenomen voorschriften.

Artikel 3

De Lid-Staten mogen de verkoop, de inschrijving, het in het verkeer brengen of het gebruik van trekkers niet weigeren of verbieden om redenen die verband houden met de in artikel 2 genoemde onderdelen en kenmerken, indien deze beantwoorden aan de in de bijlagen vermelde voorschriften.

Artikel 4

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om de voorschriften van de bijlagen, met uitzondering van die

(1) PB nr. 28 van 17. 2. 1967, blz. 462/67.
(2) PB nr. 42 van 7. 3. 1967, blz. 620/67.
(3) Zie blz. 10 van dit Publikatieblad.

der punten I.1 en I.4.1.2. van bijlage VI, aan te passen aan de technische vooruitgang, worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 13 van de richtlijn van de Raad betreffende de goedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen.

Artikel 5

1. Binnen achttien maanden na de kennisgeving van deze richtlijn voeren de Lid-Staten de nodige maatregelen in om aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

2. De Lid-Staten zien erop toe dat de tekst van alle belangrijke interne rechtsbepalingen die zij aanvaarden op de gebieden waarop deze richtlijn van toepassing is, ter kennis van de Commissie wordt gebracht.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 4 maart 1974.

Voor de Raad

De Voorzitter

W. SCHEEL

BIJLAGE I

TOEGESTAAN MAXIMUMGEWICHT IN VOLBELASTE TOESTAND

1. Het door de fabrikant aangegeven technisch toelaatbaar maximumgewicht in volbelaste toestand geldt als het door de bevoegde instantie toegestane maximumgewicht in volbelaste toestand, mits:

1.1. de controles die door deze instantie worden verricht, met name voor wat de reminrichting en de besturing betreft, bevredigende resultaten opleveren;

1.2. het toegestane maximumgewicht in volbelaste toestand niet hoger is dan 14 ton en het toegestane maximumgewicht op elk der assen niet hoger is dan 10 ton.

2. Onafhankelijk van de belading van de trekker mag de door de wielen van de vooras van de trekker op de weg overgebrachte belasting niet minder zijn dan 20 % van het ledig gewicht van de trekker.

BIJLAGE II

1. VORM EN AFMETINGEN VAN DE PLAATS VAN DE ACHTERSTE KENTEKENPLAAT

Deze plaats moet een rechthoekige, vlakke of nagenoeg vlakke oppervlakte bezitten van ten minste de volgende afmetingen:

— lengte 240 mm,
— hoogte 165 mm.

2. PLAATS EN STAND VAN DE KENTEKENPLATEN

De plaats moet van dien aard zijn dat de op juiste wijze aangebrachte platen aan de volgende eisen voldoen:

2.1. **Stand van de plaat in de breedterichting**

Het midden van de plaat mag niet rechts gelegen zijn van het symmetrievlak van de trekker in de Lid-Staten met rechts rijdend verkeer en niet links van het symmetrievlak van de trekker in de Lid-Staten met links rijdend verkeer.

In landen met rechts rijdend verkeer mag de linkerrand van de plaat niet links zijn gelegen van het verticale vlak dat evenwijdig is aan het symmetrievlak van de trekker en dat raakt aan het punt waar de dwarsdoorsnede van de trekker in zijn totale breedte de grootste afmeting bereikt.

In landen met links rijdend verkeer mag de rechterrand van de plaat niet rechts gelegen zijn van het verticale vlak dat evenwijdig is aan het symmetrievlak van de trekker en dat raakt aan het punt waar de dwarsdoorsnede van de trekker in zijn totale breedte de grootste afmeting bereikt.

2.2. **Stand van de plaat ten opzichte van het symmetrievlak in de lengterichting van de trekker.**

De plaat moet loodrecht of nagenoeg loodrecht op het symmetrievlak van de trekker staan.

2.3. **Stand van de plaat ten opzichte van de verticaal**

De plaat moet zich in verticale stand bevinden, met een tolerantie van 5°. Indien de vorm van de trekker zulks vereist, mag de plaat evenwel de volgende helling ten opzichte van de verticaal hebben:

2.3.1. een hoek van ten hoogste 30°, indien de van het kenteken voorziene zijde naar boven gekeerd is en mits de bovenrand van de plaat zich niet meer dan 1,20 m boven het wegdek bevindt;

2.3.2. een hoek van ten hoogste 15°, indien de van het kenteken voorziene zijde naar beneden gekeerd is en mits de bovenrand van de plaat zich meer dan 1,20 m boven het wegdek bevindt.

2.4. **Hoogte van de plaat boven het wegdek**

De hoogte van de onderrand van de plaat boven het wegdek mag niet minder dan 0,30 m bedragen; de hoogte van de bovenrand van de plaat boven het wegdek mag niet meer dan 1,20 m bedragen. Indien het praktisch onmogelijk is aan dit laatste voorschrift te voldoen, mag deze hoogte evenwel meer bedragen dan 1,20 m, doch slechts zoveel meer als de constructie van het voertuig vereist; in geen geval mag deze hoogte meer dan 2,5 m bedragen.

2.5. **Bepaling van de hoogte van de plaat boven het wegdek**

De in de punten 2.3 en 2.4 vermelde hoogten worden bepaald wanneer de trekker ongeladen is.

BIJLAGE III

RESERVOIRS VOOR VLOEIBARE BRANDSTOF

1. De reservoirs voor brandstof moeten zodanig zijn vervaardigd dat zij bestand zijn tegen corrosie. Zij moeten de door de fabrikant uitgevoerde dichtheidsproeven met een druk gelijk aan het dubbele van de relatieve bedrijfsdruk, en in ieder geval met een druk van ten minste 1,3 bar met goed gevolg doorstaan. Iedere eventuele overdruk of iedere druk, groter dan de bedrijfsdruk moet automatisch worden gecompenseerd met behulp van passende inrichtingen (openingen, veiligheidskleppen en dergelijke). De luchtgaten moeten zodanig zijn dat ieder gevaar voor ontbranding wordt voorkomen. De motorbrandstof mag niet kunnen wegvloeien door de sluitdop van de vulopening of door de inrichtingen voor de compensatie van overdruk, zelfs niet bij algehele omkanteling van het reservoir; druppeling zal worden getolereerd.

2. De reservoirs voor motorbrandstof moeten zodanig zijn geplaatst dat zij zijn beschermd tegen de gevolgen van een schok aan voor- of achterzijde van de trekker; uitstekende delen, snijdende kanten, enz., in de buurt van reservoirs moeten worden vermeden.

BIJLAGE IV

EXTRA GEWICHTEN

Indien de trekker moet worden voorzien van ballast om te voldoen aan de andere voorschriften voor de E.E.G.-goedkeuring, moet deze ballast door de fabrikant van de trekker worden geleverd, van metaal zijn en voor montage zijn ingericht, en moeten daarop het merk van de fabrikant en het approximatieve gewicht van de ballast in kg voorkomen.

BIJLAGE V

GELUIDSSIGNAALINRICHTING

1. Op de geluidssignaalinrichting moet het E.E.G.-goedkeuringsmerk zijn aangebracht, zoals bedoeld in de richtlijn van de Raad van 27 juli 1970 inzake de onderlinge aanpassing der wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de geluidssignaalinrichting van motorvoertuigen [1].

2. **Eigenschappen van de op de trekker gemonteerde geluidssignaalinrichting**

---

[1] PB nr. L 176 van 10. 8. 1970, blz. 12.

2.1. Geluidsproeven

Ten behoeve van de goedkeuring van een type trekker wordt de hierop gemonteerde geluidssignaalinrichting als volgt onderzocht:

2.1.1. Het geluidsdrukniveau van het op de trekker gemonteerde apparaat wordt gemeten op een afstand van 7 m vóór de trekker, die daartoe geplaatst wordt op een open terrein met een zo effen mogelijke bodem; de motor mag hierbij niet draaien. Voor de effectieve spanning geldt het bepaalde sub 1.2.1 van bijlage I van de onder punt 1 genoemde richtlijn;

2.1.2. De metingen vinden plaats overeenkomstig kromme A van de I.E.C.-normen (Internationale Electrotechnische Commissie);

2.1.3. Het maximale geluidsdrukniveau wordt gezocht in een sector, gelegen tussen een hoogte van 0,5 en 1,5 m boven de grond;

2.1.4. Het gemeten maximum moet ten minste 93 dB (A) bedragen.

BIJLAGE VI

I. TOEGESTANE GELUIDSNIVEAUS

I.1. **Grenzen**

Het geluidsniveau van de in artikel 1 van deze richtlijn bedoelde trekkers, gemeten overeenkomstig de bepalingen van deze bijlage, mag onderstaande grenzen niet overschrijden:

89 dB (A) voor trekkers met een leeg gewicht van meer dan 1,5 ton
85 dB (A) voor trekkers met een leeg gewicht van niet meer dan 1,5 ton

I.2. **Meetapparatuur**

De meting van het door de trekkers veroorzaakte geluid, geschiedt met behulp van een sonometer, overeenkomstig het type als omschreven in publikatie 179, eerste uitgave 1965, van de Internationale Electrotechnische Commissie.

I.3. **Wijze van meting**

De meting geschiedt aan de onbelaste trekker, op een voldoende stille open plaats (omgevingsgeluid en windgeluid ten minste 10 dB (A) lager dan het te meten geluid).

Deze plaats kan bijvoorbeeld bestaan uit een open ruimte met een straal van 50 meter, waarvan het middengedeelte met een straal van ten minste 20 meter praktisch horizontaal is, met een bodem van beton, asfalt of een soortgelijk materiaal; de bodem mag niet bedekt zijn met losse sneeuw, hoog gewas, mulle grond of as.

De bekleding van de rijbaan moet zodanig zijn, dat de banden geen overmatig geluid produceren. Deze voorwaarde geldt alleen voor geluidsmetingen aan rijdende trekkers.

De metingen moeten geschieden bij helder weer en zwakke wind. Behalve degene die de apparatuur afleest, mag zich niemand in de nabijheid van de trekker of de microfoon bevinden, aangezien de aanwezigheid van toeschouwers nabij de trekker of de microfoon de aanwijzing van het meetapparaat aanzienlijk kan beïnvloeden. Pieken in de aanwijzing die geen klaarblijkelijk verband houden met kenmerken van het algemene geluidsniveau worden bij de aflezing buiten beschouwing gelaten.

I.4. **Meetmethode**

I.4.1. Geluidsmeting aan rijdende trekkers (ten behoeve van de goedkeuring).

Aan iedere zijde van de trekker worden ten minste twee metingen verricht. Voor regelingsdoeleinden kunnen voorafgaande metingen worden uitgevoerd, doch de resultaten hiervan dienen buiten beschouwing te blijven.

De microfoon moet op 1,2 meter hoogte boven de grond worden geplaatst, op een afstand van 7,5 meter van de trajectas CC van de trekker, gemeten volgens loodlijn PP' op deze as (figuur 1).

Evenwijdig aan PP' en op 10 meter afstand hiervan respectievelijk vóór en achter deze lijn worden op de beproevingsbaan twee lijnen AA' en BB' getrokken. De trekker wordt met gestabiliseerde snelheid, in de hieronder aangegeven omstandigheid tot aan

lijn AA' gereden. Op dat moment wordt zo snel mogelijk als wenselijk is de gasschuif volledig geopend. De gasschuif blijft in deze stand totdat de achterzijde van de trekker (1) de lijn BB' overschrijdt, waarna de gasschuif zo snel mogelijk wordt gesloten.

Als meetresultaat geldt de maximaal geregistreerde geluidssterkte.

I.4.1.1. De snelheid waarbij de meting plaatsvindt, is gelijk aan drie vierden van de hoogste snelheid, die kan worden bereikt met de hoogste overbrengingsverhouding welke voor rijden over de weg wordt gebruikt.

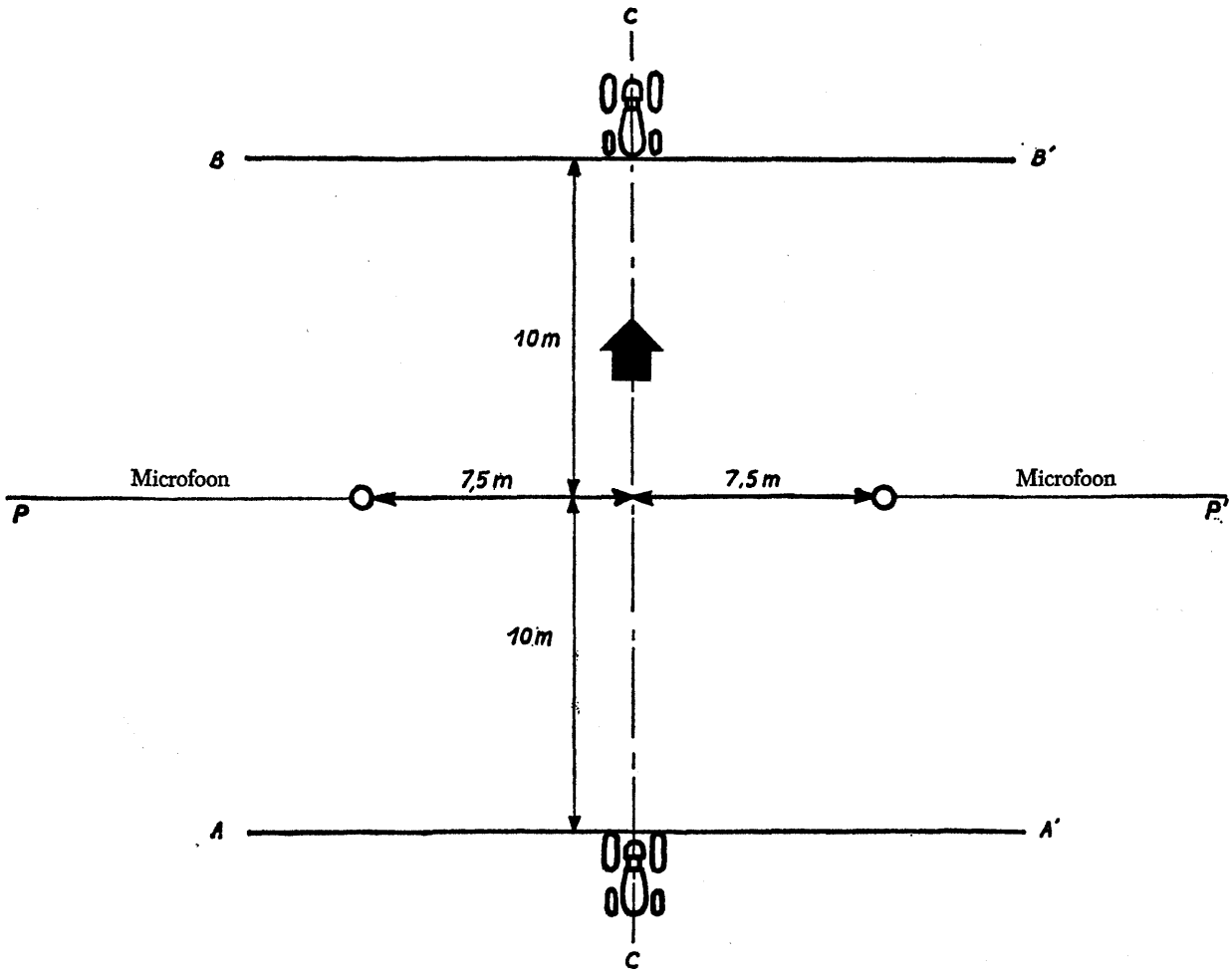
I.4.1.2. Interpretatie van de resultaten

I.4.1.2.1. Ten einde rekening te houden met afwijkingen in de meetapparatuur wordt het resultaat van elke meting gevormd door de op het apparaat afgelezen waarde, verminderd met 1 dB (A).

I.4.1.2.2. De metingen worden als geldig beschouwd, indien het verschil in aflezing tussen twee opeenvolgende metingen aan dezelfde zijde van de trekker niet meer dan 2 dB (A) bedraagt.

I.4.1.2.3. Als aan te houden waarde wordt het hoogste meetresultaat genomen. Indien deze waarde ten hoogste 1 dB (A) meer bedraagt dan het maximaal toegestane niveau voor de betrokken categorie trekkers, wordt overgegaan tot een nieuwe reeks van twee metingen. Drie van de vier aldus verkregen resultaten dienen binnen de voorgeschreven grenzen te liggen.

Posities bij meting aan rijdende trekkers

Figuur 1

(1) Indien een aanhangwagen deel uitmaakt van de trekker, wordt deze voor het overschrijden van de lijn BB' buiten beschouwing gelaten.

1.4.2. Geluidsmeting aan stilstaande trekkers (niet ten behoeve van de goedkeuring)

I.4.2.1. Plaats van de sonometer

Het meetpunt is punt x in figuur 2, en bevindt zich op 7 meter van het dichtstbijzijnde oppervlak van de trekker.

De microfoon wordt 1,2 m boven de grond geplaatst.

I.4.2.2. Aantal metingen

Er moeten ten minste twee metingen worden verricht.

I.4.2.3. Testvoorwaarden betreffende de trekker

Van een trekker zonder snelheidsregulateur wordt de motor op een toerental gebracht, gelijk aan 3/4 van dat waarbij de motor volgens fabrieksopgave zijn maximumvermogen ontwikkelt. Het aantal toeren per minuut moet worden gemeten met behulp van een onafhankelijk instrument, bijvoorbeeld een rollentestbank en een snelheidsmeter. Is de motor voorzien van een snelheidsregulateur die verhindert dat de motor het aantal toeren dat overeenstemt met zijn maximumvermogen, overschrijdt, dan laat men hem draaien op de maximale snelheid die met de regulateur mogelijk is.

De motor moet op de normale bedrijfstemperatuur worden gebracht voordat tot de metingen wordt overgegaan.

I.4.2.4. Interpretatie van de resultaten

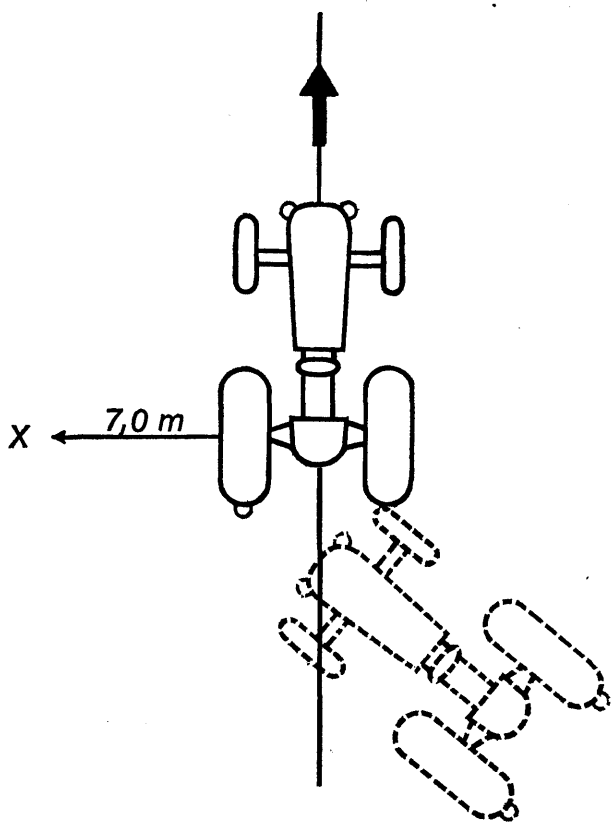
In het meetverslag moeten alle aflezingen van het geluidsniveau worden vermeld.

Eventueel moet ook worden vermeld op welke wijze het motorvermogen is geschat. De belastingstoestand van de trekker moet eveneens worden vermeld.

De metingen worden als geldig beschouwd indien het verschil in aflezing tussen twee opeenvolgende metingen aan dezelfde zijde van de trekker niet meer dan 2 dB (A) bedraagt.

Als meetresultaat wordt beschouwd de hoogste afgelezen waarde.

Posities bij meting aan stilstaande trekkers

Figuur 2

II. **UITLAATINRICHTING (GELUIDDEMPER)**

II.1. Indien de trekker voorzieningen voor vermindering van het uitlaatgeluid (geluiddemper) heeft, dient volgens de voorschriften van dit punt II te worden gehandeld. Als de aanzuigbuis van de motor is voorzien van een luchtfilter, dat nodig is om te waarborgen dat het toegestane geluidsniveau niet wordt overschreden, dan wordt dit filter geacht deel uit te maken van de geluiddemper en gelden de voorschriften van dit punt II ook voor dit filter.

II.2. Het schema van de uitlaatinrichting moet bij het keuringsformulier van de trekker worden gevoegd.

II.3. De geluiddemper moet zijn voorzien van een duidelijk leesbare en onuitwisbare merk- en typeaanduiding.

II.4. De geluiddemper mag slechts voorzien zijn van geluiddempend materiaal van vezelige substantie indien de volgende voorwaarden zijn vervuld:

II.4.1. Er mag geen geluiddempend materiaal van vezelige substantie worden aangewend in de delen van de geluiddemper waardoor gas stroomt.

II.4.2. Met passende voorzieningen dient te worden verzekerd dat het geluiddempend materiaal van vezelige substantie gedurende de gehele tijd dat de geluiddemper wordt gebruikt, op zijn plaats blijft.

II.4.3. Het geluiddempend materiaal van vezelige substantie moet bestand zijn tegen een temperatuur die (in graden Celsius) ten minste 20 % hoger ligt dan de werkingstemperatuur die kan voorkomen op de plaats waar dat materiaal in de geluiddemper is gebruikt.